

เร่งยกร่าง พ.ร.บ.โรคไม่ติดต่อคุมปัจจัยเสี่ยงทำลายสุขภาพ

น.พ.อำนาจ กาจันนะ อธิบดีกรมควบคุมโรค (คร.) กระทรวงสาธารณสุข (สธ.) กล่าวภายหลังเปิดประชุม “ปรึกษาหารือผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศในการร่าง พ.ร.บ.โรคไม่ติดต่อ พ.ศ. ...” ว่าปัจจุบันโรคไม่ติดต่อ เป็นปัญหาสุขภาพอันดับ 1 ของโลกและไทย แต่ละปีมี ผู้เสียชีวิตจากโรคดังกล่าวทั่วโลกประมาณ 38 ล้านคน โดย 3 ใน 4 หรือประมาณ 28 ล้านคน อยู่ในกลุ่ม ประเทศที่มีรายได้ต่ำและปานกลาง ส่วนกลุ่มโรคไม่ติดต่อสำคัญของไทย ได้แก่ โรคหัวใจและหลอดเลือด

โรคเบาหวาน โรคเมะเร็ง และโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง โดยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจากการสำรวจสุขภาพประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไป ด้วยการตรวจร่างกายในปี 2557 พบการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง เพิ่มขึ้น 1 ใน 3 คือ เบาหวาน ร้อยละ 8.9 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 6.9 ในปี 2552 ความดันโลหิตสูง ร้อยละ 24.7 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 21.4 ในปี 2552 ภาวะน้ำหนักเกินหรืออ้วน 30.5 และ อ้วน ร้อยละ 7.5

“ที่ผ่านมาการดำเนินงานแก้ปัญหาและลดผลกระทบจากโรคไม่ติดต่อยังไม่ครอบคลุม และมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร โดยเฉพาะระบบข้อมูลปัจจัยเสี่ยงต่อการคุกคามสุขภาพต่างๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการทบทวนกฎหมายด้วย ซึ่งไทยยังไม่มีกฎหมายเฉพาะที่จะควบคุมปัจจัยเสี่ยงของการเกิดโรคไม่ติดต่อมาก่อน ประกอบกับสังคมที่อยู่อาศัยสมัยนี้เปลี่ยนไปจากเดิม เป็นการอยู่ในรูปแบบคอนโดมากขึ้น จึงจำเป็นต้องมีสถาบันบริการที่ดูแลประชาชนในกลุ่มนี้ด้วย กรมฯ จึงจัดทำร่าง พ.ร.บ.โรคไม่ติดต่อ พ.ศ. ... ขึ้น

เพื่อช่วยขับเคลื่อนการเฝ้าระวังสอบสวน การลดการแพร่ระบาด การลดพฤติกรรมเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงของโรคไม่ติดต่อ เช่น การบริโภคอาหาร การออกกำลังกาย กลไกทางการตลาด เป็นต้น ซึ่งการประชุมในครั้งนี้เป็นการรับฟังความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศ จากนั้นจะยกร่างเพื่อจัดทำประชาพิจารณ์รับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่างๆ และปรับปรุงให้ครอบคลุม ก่อนเสนอผู้บริหาร สธ. และคณะรัฐมนตรี (ครม.) พิจารณาได้ภายในปีนี้” อธิบดี คร. กล่าว

น.พ.อำนาจ กล่าวว่า พ.ร.บ.ฉบับนี้จะเป็นการออกกฎหมายแบบกว้างๆ จากนั้นคณะกรรมการจะมีการประชุมเพื่อออกอนุบัญญัติต่างๆ ที่เป็นกฎหมายลูกเฉพาะในการจัดการกับปัจจัยเสี่ยงต่อโรคไม่ติดต่อเรื้อรังต่างๆ แบบกฎหมายเหล่าและบุหรื เช่น โรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง อ้วน เป็นต้น เกิดจากปัจจัยอะไรบ้างที่จะออกกฎหมายไปควบคุมตรงนั้น แต่จะไม่ให้เกิดผลกระทบกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมากนัก อย่างเรื่องสินค้าที่มีผลต่อสุขภาพก็อาจออกเป็นกฎหมายเฉพาะขึ้นมาภายใต้ พ.ร.บ.ฉบับนี้ แต่จะเป็นอย่างไรนั้นต้องมีการหารืออีกมากเพราะจะกระทบต่อผู้ผลิตด้วย แต่จากการรับฟังทเรียนจากต่างประเทศ เช่น สิงคโปร์ ออสเตรเลีย ก็มีกำหนดให้ผลิตภัณฑ์ต้องทำฉลากที่บ่งบอกถึงผลดีและผลเสียต่อสุขภาพ เป็นต้น หรืออย่างประเด็นพื้นที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายในหมู่บ้านจัดสรรหรือคอนโด ซึ่งจริงๆ ก็มีกฎหมายอยู่แล้ว แต่ พ.ร.บ.ฉบับนี้จะออกกฎหมายลูกที่จะดึงเอากฎหมายที่มีอยู่แล้วให้เกิดการบังคับใช้ที่เอื้อต่อการมีสุขภาพที่ดีของประชาชน เป็นต้น